

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Convocatòria 2016

Comentari de text

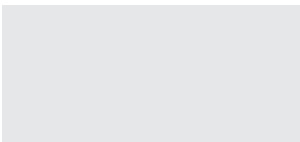
Sèrie 2

Fase general

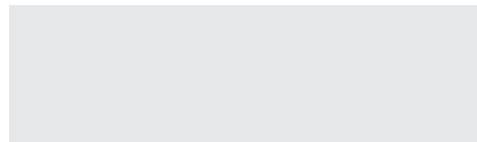
Qualificació			
Part 1	Bloc 1	1.1	
		1.2	
		1.3	
		1.4	
		1.5	
		1.6	
	Bloc 2	2.1	
		2.2	
		2.3	
Part 2			
Descompte per faltes (bloc 2 i part 2)			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Qualificació

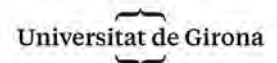

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

UNB

Universitat Autònoma
de Barcelona

Universitat de Lleida

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

UOC

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

ULC
barcelona

Aquesta prova consta de dues parts. La primera part, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 4), i a respondre a les qüestions corresponents del bloc 1 i del bloc 2. La segona part consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

Esta prueba consta de dos partes. La primera parte, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 4), y en responder a las cuestiones correspondientes del bloque 1 y del bloque 2. La segunda parte consiste en desarrollar por escrito un determinado tema.

Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.

PART 1 (versió en català)

[6 punts en total]

Llegiu el text següent, el començament d'un article de diari.

La vida menja vida. El món està fet així. La il·lusió de tot ésser viu és seguir viu i la regla, des d'una medusa del Cambrià fins a un ciutadà modern, és: menjar i no ser menjat. Seguir viu no és fàcil perquè el més cert d'aquest món és que el món és incert. El món està fet així. Quan la incertesa estreny, l'ésser viu afina dues grans funcions: la capacitat d'anticipació i l'acció. La percepció del món exterior, la intel·ligència i el sistema immunitari, per exemple, són estratègies de gran prestigi a l'hora d'anticipar-se a la incertesa de l'entorn. Per a actuar en conseqüència, hi ha dues grans alternatives, canviar l'entorn (la tecnologia) o canviar d'entorn (la mobilitat).

Dels cinc regnes del món viu, els animals són sens dubte els que més lluny arriben quan es tracta d'anticipar i d'actuar. Bacteris, fongs, protists i plantes s'espavilen amb poca intel·ligència, immunitat i tecnologia. Aquestes prestacions semblen requerir sobretot una cosa: capacitat de patiment (en el sentit de sentir, no pas de resistir). Per què es pateix? Patir és un estímul que la selecció natural ha afavorit com a avís eficaç que alguna cosa va malament entre un animal i la incertesa que l'envolta. Dit d'una altra manera, els animals que van accedir a l'existència sense sensibilitat per a patir ja no hi són. Per la mateixa raó, no queden animals inapetents en el paisatge (s'han mort de gana per falta de gana). Per què haurien d'abandonar la seguretat d'un refugi i malgastar energia a la recerca d'aliments? El sofriment és, segons sembla, un requeriment de l'alta complexitat que resulta d'una alta incertesa ambiental. Fins aquí, el món és així perquè així està fet.

Però tot canvia amb l'emergència del coneixement abstracte: el món ja no és així perquè així estigui fet. El filtre ja no és la selecció natural. Ara s'imposa la decisió d'un animal altament qualificat per a anticipar-se i per a controlar la seva incertesa més o menys immediata. La cultura maneja el resultat de milers de milions d'anys de selecció natural, alhora que la deixa obsoleta. Però l'objectiu continua sent el mateix: regular la incertesa. El foc, introduït pel que sembla per l'*Homo erectus*, estalvia més ensurts que no pas en provoca. L'agricultura i la ramaderia serveixen per a reduir les fluctuacions de la incertesa de caçadors i recollectors. Els diners serveixen per a esmorteir les atzaroses desventures de l'economia d'intercanvi. La investigació mèdica serveix per a suavitzar la transcendència d'accidents i incidents. La xarxa de dipòsits subterranis d'una ciutat serveix per a neutralitzar els excessos de les pluges torrencials... Progressar equival, per a molts i en molts sentits, al domini de la incertesa ambiental.

Traducció feta a partir del text de
Jorge WAGENSBERG. «La belleza intrínseca del agujero». *El País* (2001)

Bloc 1. Encercleu la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 1.1.** Segons el que es pot inferir del primer paràgraf del text, la intel·ligència és
- a) l'estratègia que els éssers humans han utilitzat per a dominar les altres espècies.
 - b) una de les consecucions excel·lents d'un procés d'adaptació a un medi, d'entrada, poc segur.
 - c) una deformació de la natura, d'entrada, no prevista en l'evolució.
 - d) una de les estratègies que ha donat prestigi a les espècies que l'han desenvolupada i que els ha atorgat una primacia sobre les altres.
- 1.2.** Considerant el que s'explica al final del primer paràgraf del text, quina d'aquestes afirmacions és falsa?
- a) La tecnologia implica la capacitat d'alterar elements de l'entorn per a assolir una adaptació millor.
 - b) La tecnologia i la mobilitat són dues estratègies ben diferenciades per a sobreviure en el medi.
 - c) La tecnologia i la mobilitat són dues accions ben diferenciades que demostren la incapacitat d'algunes espècies per a acceptar el medi tal com és i adaptar-s'hi.
 - d) La mobilitat és un recurs natural per a canviar de medi quan aquest és massa hostil.
- 1.3.** Considerant el que s'explica al començament del segon paràgraf del text, quina d'aquestes afirmacions és falsa?
- a) Els fongs i els bacteris tenen més capacitat immunitària que els animals.
 - b) Les cinc grans classes d'éssers vius són els bacteris, els fongs, els protists, les plantes i els animals.
 - c) Els animals tenen molta més capacitat immunitària que les plantes.
 - d) De tots els éssers vius, els animals són els que han desenvolupat les formes d'adaptació al medi més complexes.
- 1.4.** La frase «no queden animals inapetents en el paisatge (s'han mort de gana per falta de gana)» implica
- a) que els animals que necessiten molt de menjar no aconsegueixen sobreviure.
 - b) que l'excés de gana continuada en els animals els acaba provocant la mort.
 - c) que ja no hi ha animals que es morin de gana.
 - d) que només els animals que tenen gana busquen menjar i, per tant, són capaços de sobreviure.
- 1.5.** Segons el que es pot inferir del començament del tercer paràgraf,
- a) el desenvolupament del pensament abstracte, propi de l'ésser humà, altera decisivament els objectius de l'espècie.
 - b) el desenvolupament del pensament abstracte estableix la diferència entre els animals i els altres éssers vius.
 - c) el desenvolupament del pensament abstracte, propi de l'ésser humà, canvia les regles de l'adaptació al medi natural que han estat vigents durant milions d'anys.
 - d) el desenvolupament del pensament abstracte no canvia significativament les regles de la vida natural.

- 1.6. La frase «El foc, introduït pel que sembla per l'*Homo erectus*, estalvia més ensurts que no pas en provoca» significa
- a) que el foc, que probablement va ser introduït per l'*Homo erectus*, genera més avantatges que inconvenients.
 - b) que el foc, que probablement va ser introduït per l'*Homo erectus*, va generar al principi més inconvenients que avantatges.
 - c) que el foc, que sens dubte va ser introduït per l'*Homo erectus*, genera més avantatges que inconvenients.
 - d) que el foc va ser introduït per l'*Homo erectus* per a estalviar-se ensurts.

PARTE I (versión en castellano)

[6 puntos en total]

Lea el siguiente texto, el principio de un artículo de periódico.

La vida come vida. El mundo está hecho así. La ilusión de todo ser vivo es seguir vivo y la regla, desde una medusa del Cámbrico hasta un ciudadano moderno, es: comer y no ser comido. Seguir vivo no es fácil porque lo más cierto de este mundo es que el mundo es incierto. El mundo está hecho así. Cuando la incertidumbre aprieta, el ser vivo afina dos grandes funciones: la capacidad de anticipación y la acción. La percepción del mundo exterior, la inteligencia y el sistema inmunológico, por ejemplo, son estrategias de gran prestigio a la hora de anticiparse a la incertidumbre del entorno. Para actuar en consecuencia, existen dos grandes alternativas, cambiar el entorno (la tecnología) o cambiar de entorno (la movilidad).

De los cinco reinos del mundo vivo, los animales son sin duda los que más lejos llegan cuando se trata de anticipar y de actuar. Bacterias, hongos, protistas y plantas se las arreglan con poca inteligencia, inmunología y tecnología. Estas prestaciones parecen requerir sobre todo una cosa: capacidad de sufrimiento (en el sentido de sentir, no de resistir). ¿Por qué se sufre? Sufrir es un estímulo que la selección natural ha favorecido como aviso eficaz de que algo va mal entre un animal y la incertidumbre que le rodea. Dicho de otro modo, los animales que accedieron a la existencia sin sensibilidad para sufrir ya no están en ella. Por la misma razón, no quedan animales inapetentes en el paisaje (se han muerto de hambre por falta de hambre). ¿Por qué habrían de abandonar la seguridad de un refugio y despilfarrar energía en busca de alimento? El sufrimiento es, al parecer, un requerimiento de la alta complejidad que resulta de una alta incertidumbre ambiental. Hasta aquí, el mundo es así porque así está hecho.

Pero todo cambia con la emergencia del conocimiento abstracto: el mundo ya no es así porque así esté hecho. El filtro ya no es la selección natural. Ahora se impone la decisión de un animal altamente cualificado para anticiparse y para controlar su incertidumbre más o menos inmediata. La cultura maneja el resultado de miles de millones de años de selección natural, al tiempo que la deja obsoleta. Pero el objetivo continúa siendo el mismo: regular la incertidumbre. El fuego, introducido al parecer por el *Homo erectus*, ahorra más sobresaltos de los que provoca. La agricultura y la ganadería sirven para reducir las fluctuaciones de la incertidumbre de cazadores y recolectores. El dinero sirve para amortiguar las azarosas desventuras de la economía de trueque. La investigación médica sirve para suavizar la trascendencia de accidentes e incidentes. La red de depósitos subterráneos de una ciudad sirve para neutralizar los excesos de las lluvias torrenciales... Progresar equivale, para muchos y en muchos sentidos, al dominio de la incertidumbre ambiental.

Jorge WAGENSBERG. «La belleza intrínseca del agujero». *El País* (2001)

Bloque 1. Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

- 1.1.** Según lo que puede inferirse del primer párrafo del texto, la inteligencia es
- a)** la estrategia que los seres humanos han utilizado para dominar a las otras especies.
 - b)** una de las consecuciones excelentes de un proceso de adaptación a un medio, de entrada, poco seguro.
 - c)** una deformación de la naturaleza, de entrada, no prevista en la evolución.
 - d)** una de las estrategias que ha dado prestigio a las especies que la han desarrollado y que les ha otorgado una primacía sobre las demás.
- 1.2.** Considerando lo que se explica al final del primer párrafo del texto, ¿cuál de estas afirmaciones es falsa?
- a)** La tecnología implica la capacidad de alterar elementos del entorno para lograr una mejor adaptación.
 - b)** La tecnología y la movilidad son dos estrategias bien diferenciadas para sobrevivir en el medio.
 - c)** La tecnología y la movilidad son dos acciones bien diferenciadas que demuestran la incapacidad de algunas especies para aceptar el medio tal como es y adaptarse.
 - d)** La movilidad es un recurso natural para cambiar de medio cuando este es demasiado hostil.
- 1.3.** Considerando lo que se explica al principio del segundo párrafo del texto, ¿cuál de estas afirmaciones es falsa?
- a)** Los hongos y las bacterias tienen una mayor capacidad inmunológica que los animales.
 - b)** Los cinco grandes tipos de seres vivos son las bacterias, los hongos, los protistas, las plantas y los animales.
 - c)** Los animales tienen una capacidad inmunológica mucho mayor que la de las plantas.
 - d)** De todos los seres vivos, los animales son los que han desarrollado las formas de adaptación al medio más complejas.
- 1.4.** La frase «no quedan animales inapetentes en el paisaje (se han muerto de hambre por falta de hambre)» implica
- a)** que los animales que necesitan mucha comida no logran sobrevivir.
 - b)** que el exceso de apetito continuado en los animales les acaba provocando la muerte.
 - c)** que ya no hay animales que se mueran de hambre.
 - d)** que solo los animales que tienen hambre buscan comida y, por tanto, son capaces de sobrevivir.
- 1.5.** Según lo que puede inferirse del principio del tercer párrafo,
- a)** el desarrollo del pensamiento abstracto, propio del ser humano, altera decisivamente los objetivos de la especie.
 - b)** el desarrollo del pensamiento abstracto establece la diferencia entre los animales y los otros seres vivos.
 - c)** el desarrollo del pensamiento abstracto, propio del ser humano, cambia las reglas de la adaptación al medio natural que han estado vigentes durante millones de años.
 - d)** el desarrollo del pensamiento abstracto no cambia significativamente las reglas de la vida natural.

- 1.6.** La frase «El fuego, introducido al parecer por el *Homo erectus*, ahorra más sobresaltos de los que provoca» significa
- a)** que el fuego, que probablemente fue introducido por el *Homo erectus*, genera más ventajas que inconvenientes.
 - b)** que el fuego, que probablemente fue introducido por el *Homo erectus*, generó al principio más inconvenientes que ventajas.
 - c)** que el fuego, que sin duda fue introducido por el *Homo erectus*, genera más ventajas que inconvenientes.
 - d)** que el fuego fue introducido por el *Homo erectus* para ahorrarse sustos.

Bloc 2. Responeu a aquestes tres qüestions. La resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.

[3 punts: 1 punt per cada qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Bloque 2. Responda a estas tres cuestiones. La respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cada cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

2.1. Resumiu el fragment següent: «Patir és un estímul que la selecció natural ha afavorit com a avís eficaç que alguna cosa va malament entre un animal i la incertesa que l'envolta. Dit d'una altra manera, els animals que van accedir a l'existència sense sensibilitat per a patir ja no hi són».

2.1. Resuma el siguiente fragmento: «Sufrir es un estímulo que la selección natural ha favorecido como aviso eficaz de que algo va mal entre un animal y la incertidumbre que le rodea. Dicho de otro modo, los animales que accedieron a la existencia sin sensibilidad para sufrir ya no están en ella».

2.2. Expliqueu, relacionant-la amb l'argumentació del text, la frase següent: «La cultura maneja el resultat de milers de milions d'anys de selecció natural, alhora que la deixa obsoleta».

2.2. Explique, relacionándola con la argumentación del texto, la siguiente frase: «La cultura maneja el resultado de miles de millones de años de selección natural, al tiempo que la deja obsoleta».

- 2.3. Quins són els avenços que, en el darrer paràgraf del text, l'autor esmenta com a exemples significatius del progrés que ha experimentat l'ésser humà en la recerca del control de la incertesa del medi natural?
- 2.3. ¿Cuáles son los avances que, en el último párrafo del texto, el autor menciona como ejemplos significativos del progreso que ha experimentado el ser humano en su búsqueda del control de la incertidumbre del medio natural?

PART 2

[4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions.

Opció A. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-cents paraules, en què argumenteu sobre les millores que ha reportat a l'ésser humà el progrés del coneixement.

Opció B. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-cents paraules, en què exposeu els perills que es podrien derivar de fer un mal ús del coneixement humà.

PARTE 2

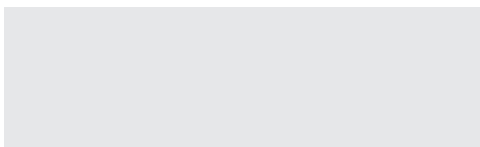
[4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

Elija UNA de estas dos opciones.

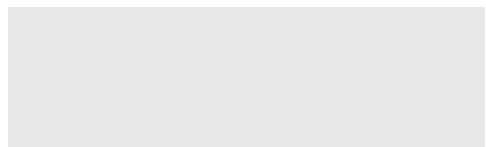
Opción A. Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que argumente sobre las mejoras que ha reportado al ser humano el progreso del conocimiento.

Opción B. Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que exponga los peligros que pueden derivarse de hacer un mal uso del conocimiento humano.

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta del corrector/a

Institut
d'Estudis
Catalans